

anset det unyttigt her at stille noget **Udbrings-** forslag. Som Lovforslaget nu er affattet, vil der jo blive i Vedtægterne at tage Bestemmelse om, hvem der skal udnævne Revisorer; men saaledes som § 3. Litra c. er affattet, ser jeg rigtig nok ikke rettere, end at den ikke med Nødvendighed siger, at Bestyrelsen er forpligtet til i Vedtægten at nævne dem, som den har udsat til at udnævne Revisorer. Naar til Exempel en Bestyrelse affatter Vedtægten saaledes, at den forbeholder sig for hvert Aars Regnskab at overdrage denne eller hin Autoritet at udnævne Revisorer, ser jeg ikke rettere, end at Loven er fyldestgjort; thi § 3 siger jo ikke Andet, end at Vedtægten skal omhandle de og de Punkter, deriblandt „Revision og Decision“. Nu tror jeg dog, at det vilde være heldigt, om det blev paalagt Bestyrelsen i Vedtægten at nævne den Autoritet eller dem, som den har udsat til at udnævne Revisorer, og derfor vil jeg endnu tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om det ikke vilde foreslaa en Forandring paa dette Punkt, eller i alt Fald, om vi kunde faae en Udtalelse fra den ærede Ordfører, der kunde gaa i den Retning, at det muligvis ikke kunde mistydes eller fortaas paa anden Maade, end at det maa være Bestyrelsens Pligt i Vedtægten at nævne dem, som de have udsat til at vælge Revisorer.

Ordføreren: Den ærede sidste Læser bemærkede meget rigtigt, at det jo af § 3. Litra c. følger, at der i Vedtægten maa indeholdes en Bestemmelse angaaende Valget af Revisorer. I det jo nemlig Vedtægten skal indeholde Bestemmelse angaaende Revisionen, maa den jo tillige indeholde Bestemmelse om, hvorledes man skal erholde disse Personer, som skulle foretage Revisionen. Den ærede Læser fandt imidlertid, at det var en Mangel ved Loven, at der ikke deri indeholdes en noget nærmere Begrænsning med Hensyn til, hvorledes en saadan Bestemmelse om Valget af Revisorer skulle affattes. Det forekommer mig dog, at det ikke let vilde være muligt at fastsætte nogen saadan Begrænsning; jeg ser ikke ret, hvorledes en saadan skulle affattes. Der var navnlig een Ting, som den ærede Læser mente, maatte ønskes forebygget, nemlig det, at det kunde stilles Bestyrelsen frit hvert Aar at henvende sig til en forskjellig Autoritet om Valget af Revisorer. Jeg tilstaa, at det forekommer mig, at det vilde være en meget mærkelig Bestemmelse i en Vedtægt, hvis noget Saadant der blev fastsat; men paa den anden Side kan jeg dog ikke indse, at det ubetinget kunde forhindres, eller at det kunde være nogen Anledning til at forhindre, at der er givet et vist Raaderum med Hensyn til Valget af Revisorer, saaledes at det under visse Omstændigheder kunde overlades een Autoritet, under andre Omstændigheder en anden Autoritet. Jeg tror

virkelig, at, hvis man vil tage Hensyn til saadanne mulige, urimelige Bestemmelser, som der maatte kunne tages i en saadan Vedtægt og skulde søge forud at forhindre dem, maatte man komme til at overveie mangfoldige andre Punkter. Der kan paa mange andre Punkter tentes høist urimelige Bestemmelser, som kunne fastsættes i Vedtægterne, og med Hensyn til dem kan man ikke saaledes forud sikkre sig imod, at de skulde kunne blive fastsatte. Det eneste Middel, man har imod saadanne rent urimelige Bestemmelser — men det maa ogsaa, forekommer det mig, anses for at være tilstrækkeligt — er den Regel, som hæves i den nugældende Lovgivning, og som jo ikke forandres ved denne Lov, nemlig at ingen Sparekasse kan erholde de Begunstigelser, som i Virkeligheden ere nødvendige for, at en Sparekasse overhovedet kan trives, uden at den først ansøger Finansministeriet om disse Begunstigelser. Finansministeriet vil jo da have Leilighed til at undersøge vedkommende Sparekasses Vedtægt, der efter de gjældende Regler bliver at indsende i Forbindelse med en saadan Ansøgning, om der virkelig deri skulde findes saadanne aldeles urimelige Bestemmelser, som det maatte være nødvendigt at faae forandrede, inden de ansøgte Begunstigelser blive givne. Jeg tror virkelig ikke, man kan have andet Værn mod saadanne Bestemmelser end det her af mig nævnte, naar man ikke vil gaa ind paa — og det er jo fra alle Sider blevet forladt — langt mere i det Enkelte at foreskrive, hvad Vedtægterne skulle indeholde.

Justitsministeren (M. L. Lemann): Jeg skal paa Indenrigsministerens Vegne kun afgive den Erklæring, at han Intet har at erindre imod det Udbringsforslag, der er stillet af Udvalget.

C. Møller: Jeg reiser mig egentlig kun, for at det ærede Medlem fra 6te Kreds (Griffen) ikke skal staa ene med sin Anskuelse. Som jeg tillod mig at fremhæve ved Sagens 1ste Behandling er jo det Lovforslag, der nu foreligger, kun en lille Del af, hvad man oprindeligt har tænkt sig ved en Sparekasselov. Det Hele indskrænker sig jo nu til Kontrolten; men jeg kan, hvad denne angaar, ikke frigjøre mig for den Lante, at Sparekassinspektøren vil have overordentlig vanskelig ved at udrette Noget eller føre en virkelig effektiv Kontrol, naar han ikke har en virkelig Revision at støtte sig til, som han fuldt kan stole paa. For at det skal kunne blive Tilfældet, er det efter min Mening absolut nødvendigt, at Revisorerne ere aldeles uafhængige af Bestyrelsen baade med Hensyn til deres Ansættelse, deres Afstedigelse og deres Lønning. Jeg gaar nemlig ud fra, at det er her ikke saa meget en Lærevision, der er Tale om, men en kritisk Revision,